

Gyerekfocistának lenni jó

PALÁGYI BÉLA

A ki végignéz egy focimeccset a Borso-di Ligában, vagy végigszurkolja élvonalbeli futballcsapataink nemzetközi kupaszereplését, szinte el sem hiszi, hogy a sportágban amúgy hegyek vajúdnak. A hazai apróságok nemrég érkeztek haza a svédországi Gothia Kupáról, amelyet a világ legnagyobb gyermekfutball-eseményének tart a szakma. Egerből, Szolnokról, Kaposvárról, Budapestről, Kecskemétről, Lajosmizséről utaztak Göteborgba gyerekek, hogy bemutassák tudományukat a zöld gyepen. Hatvanegy ország ezerkétszáz fiú- és lánygyűjtése lépett pályára kilenc korosztályban július közepén, és alighanem eldöntötték, hogy a következő évtizedekben melyik országok lesznek meghatározói a világversenyeknek. Az ötlet Dennis Anderssontól, a svéd válogatott egykori játékosától származik, ami pedig a gondolat életrealitását illeti, a tornát most rendezték meg 28. alkalommal.

A megnyitőünnepségen negyvenezer néző foglalt helyet a lelátókon és a magyarok képviselőiben a lajosmizsiek vonultak a küzdőtérré. Faragó Gyula tanítványai a pályán is méltón képviselték városukat: a tizenegy éves apróságok nyolc mérkőzésből hatot megnyertek és egy döntetlent értek el. Az egyetlen vereséget a svéd bajnok Hammarby korosztályos csapatától szenvedték el, végül a B döntőbe jutott 24 együttes közül az elsők lettek. Volt egy igazi bravúros alakításuk is: a mexikói Club of America már 5-1 arányban vezetett ellenük, ám sikerült 5-5-re alakítani az eredményt.

Csuhay József, az Egri Focisuli edzője, a szövetség megyei instruktora ötödik alkalommal vett részt ezen a tornán. Véleménye szerint óriási ötlet a Gothia Kupa, az ő gyerekei szinte egész évben erre készülnek. A mini focistákkal szülők,

szimpatizánsok is utaznak, akik örökre elkötelezettei lesznek a sportágnak. Az ellátás persze, nem túl fényűző, de a fellekesült gyerekek szívesen alusznak a padlóra fektetett matracokon. Az egriek egyébként négy győzelem mellett egy vereséget szedtek össze, és a legjobb 16 közé jutottak a közel száz együttes közül. A módosabb klubok úgy indulnak útnak, hogy a gyerekeket az egyhetes torna után benevezik egy dániai és egy norvégiai megmérésre is.

Az egri mester neve egyébként jól cseng az utánpótlásszakmában. A korábbi években volt sikeresebb csapat is a keze alatt, velük messzebbre is jutott a svédországi tornán. Hogy hová lettek azok a tehetségek, akiknek mára hallani kellett volna a hírét? Közülük Papp Gergő az MTK-ban játszik, ketten az NB III-as egri csapatot erősítik, a többiek elkallódtak. Számukra sorsdöntő a 13-14 éves kor, a tanulásban kiugró eredményt produkálók hátat fordítanak a focinak, aztán a 17-18 esztendő megint megrostálja a társaságot, akik maradnak, azok a tanulásban középszerűek és a futballtól remélnék boldogulást. Pedig nagy szükség lenne a „pengés” futballistákra...

Egerben egyébként – talán a svéd minta nyomán – kilencedik alkalommal tartották meg az Egri Focisuli rendezvényét, melyen 203 csapat indult. Tíz korosztályban vetélkedtek, és a szakemberek a produkciókat látva, elégedetten dörzsölték a tenyerüket. De hát Heves megye székhelyén éppen most csődölt be a minőségi labdarúgás, aztán meg sokéves tapasztalat, hogy a tizenéves kis zsenik felnőtt korukra megfáradt, lelassult, fantáziátlan spílerekké válnak. Mégis hány és hány szakember teszi fel az életét az utánpótlás-nevelés, a kincskeresés sziszifuszi munkájára. Azt mondják, ott még minden derűs és biztató. Úgy látszik, nálunk csak gyerekfocistának jó lenni.